

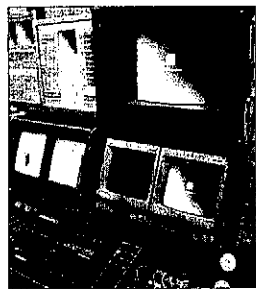
LA PEIXERA

JUAN CAL

Lleida 's'encén'

EL MATEIX DIA EN QUÈ s'apagaven els primers emissors analògics de Catalunya (i de gran part d'Espanya), Lleida Televisió començava les seues emissions en TDT, la nova tecnologia que estarà plenament vigent a començaments d'abril de l'any que ve i que té dos avantatges bàsics: un, poc perceptible per a l'espectador, que permetrà un més elevat nombre de canals ocupant menys ample de banda. I un altre, perfectament comprovable, que millora la qualitat de la recepció de forma sensible. El problema per a moltes famílies és que s'ha produït la transició de la tecnologia analògica a la digital en el pitjor moment per a les seues butxaques: enmig d'una crisi econòmica que fa poc atractiva la despesa necessària per adaptar l'antena col·lectiva de la comunitat o per comprar un nou televisor que ja contingui totes les millores tecnològiques. És ben cert que la decisió de la migració a la TDT s'havia pres molt abans de l'esclat de la crisi i no es pot, per tant, acusar ningú d'imprevisió o de falta de sensibilitat cap als problemes econòmics dels ciutadans.

L'apagada d'ahir, que va deixar sense senyal analògic uns quants milers de catalans, és el senyal indubtable que la TDT va seriosament malgrat els auguris

L'apagada analògica d'ahir és el senyal indubtable que la TDT va seriosament malgrat els vaticinis d'alguns pessimistes

d'alguns pessimistes i que en menys d'un any tots veurem aquesta televisió de més qualitat i amb més canals. Avui, milers d'espectadors lleidatans que són fidels a la programació de Lleida TV ja poden veure'ns en TDT. Té les seues incomoditats escanejar nous canals, ordenar-los al seu gust i programar el televisor, però el resultat és que ja haurà completat el catàleg de canals.

LA PINZELLADA

CARLES PORTA

Ensenyar

QUI M'HA llegit sovint sap l'admiració que tinc pels mestres. Ara que s'ha acabat el curs i ve un període llarg de vacances, em permeto escriure d'algunes actituds que potser ens poden ajudar a reflexionar a tots, però, especialment, als que han escollit com a ofici això tan bonic i tan difícil que és ensenyar.

Un pare m'explica que la seva filla no mostra cap problema amb els pares a casa. I durant uns quants anys d'institut treu bones notes en tot. Però l'adolescència i mil factors més van entrant en la vida de la noia i un dia arriba a casa amb un munt d'assignatures suspeses. Què ha passat? Els pares, sorpresos, demanen tutoria i la tutora els comunica que "la seva filla s'està abandonant" i que en dos trimestres ha faltat gairebé trenta dies a classe. El pare, a qui conec perquè va estar molts anys en càrrecs directius en una associació de pares i mares i té un criteri de les coses molt envejable, no es pot retenir i salta, indignat!

Es evident que alguna cosa hem fet malament els pares, però el que està molt clar és que vosaltres, els professors, heu estat negligents en la vostra feina. Si la meua filla ha canviat tant d'actitud al centre (que no a casa), ens ho havíem d'haver dit abans i, sobretot, si ha faltat tant dies, els vostres mecanismes d'alerta ens havien d'haver

avisat. Però de seguida! No ara que ja hem perdut mig curs i que, segurament el perdrem tot. Si jo a la meua feina actuo com vosaltres heu actuat, m'acomodaré i, segurament, em portaran davant d'un jutge per negligència professional.

Als mestres i professors, no... Un altre cas per ruminar. Un mestre de cinquè de primària fa un examen de matemàtiques als seus 26 alumnes quan falta un mes per acabar el curs. Suspenen

Constatació freqüent: a moltes classes els ensenyants s'ocupen dels "bons" i arraconen els "conflictius"

tots menys una nena. I jo em pregunto, qui ha fet malament la leina?

Constatació freqüent: a moltes classes, els ensenyants es dediquen força als que ho van aprofitant tot i van avançant. S'ocupen dels "bons" i arraconen els "conflictius" o difícils. Així, jo també ho sabia fer. No sóc religiós, però la paràbola del bon pastor ja parla de dedicar-se més a les ovelles esgarriades, però això no ho premia ningú. Ni els sindicats. I, a més, la culpa és dels pares, oi? De debò? Sempre? Per pensar-hi.

Editorial

Confusió i llum més cara

A partir d'avui, els usuaris pagarem la llum més cara i fins que no arribi el rebut no sabrem del cert quant serà l'increment, que de ben segur no serà inferior al dos per cent. Ara, l'excusa és la liberalització del sector elèctric, que contràriament al que qualsevol ingenu podria pensar, no representa l'abaratiment de tarifes que hauria de comportar un increment de la competència, sinó just el contrari, emmascarat en un confús sistema tarifari que, com és habitual en el sector elèctric, ningú s'ha preocupat d'explicar ni aclarir als usuaris. El Govern central diu que les pujades no afectaran els que s'acullin a l'abonament social, dirigit als que tenen contractada una potència inferior als 3 kilowatts i sempre que sigui en primera residència i a les famílies amb tots els seus integrants a l'atur o amb pensions mínimes, però la immensa majoria d'usuaris haurà de pagar més per la llum, sobre un dos per cent, dins de l'anomenada tarifa d'últim recurs als quals de moment no els afectarà la liberalització del mercat. Més complicat es preveu el panorama per als que tenen contractada l'anomenada tarifa de discriminació horària, perquè, segons l'Organització de Consumidors i Usuaris, pagaran un 9 per cent més en hores punta i un 17 per cent en hores vall. A aquest fet s'afegeix que les petites i mitjanes empreses que tenen contractada una potència d'entre 10 i 15 kilowatts hauran de negociar el seu contracte amb alguna de les 27 companyies autoritzades. Tota una cerimònia de la confusió en què ha faltat informació a les empreses i als usuaris, segons queixes de les organitzacions empresarials, les cambres de comerç i les esmentades organitzacions de consumidors, que han retret al ministeri d'Indústria la precipitació amb què s'ha produït l'entrada en vigor de la nova llei elèctrica. Tot apunta que tardaran mesos fins que la liberalització redundi en una millora de les tarifes per als usuaris particulars i les empreses, perquè el més greu és que la pujada que comencem a pagar a partir d'avui, que com a mínim serà del dos per cent, se suma a l'autoritzada el passat mes de gener, que ja va ser del 3,5 per cent. Ja hem passat mig any i la llum ja haurà pujat com a mínim un 5,5 per cent, una cosa que sembla excessiva tenint en compte l'evolució de l'índex de preus al consum amb taxa negativa i la situació econòmica general. Però les elèctriques continuaran repartint dividends.

DIRIGENT:
Diari Segre SLU
PRESIDENT:
Robert Serantill Utgés
DIRECTOR EXECUTIU:
Juan Cal Sánchez
DIRECTOR DE REDACCIÓ:
Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i Glòria Ferrés Lorenç.
REDACTORS EN CAP:
José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret.
SECCIONS:
Leonard Delshams Valtrés
(fotografia), Anna Botella
Sirvent (disseny), José Carlos
Monge Clemente (esports),
Jordi Gabernet Castelló
(comarques), Josep Grau
Santesteban (societat), Eva
Martínez Muruga
(economia) i Albert Samper
Ros (edició en català).
Secretaria de redacció:
Marta Torre i Guillaumet.

DIRECTOR COMERCIAL:
Alfredo Lamana Ramírez.
GERENT D'IMPRESSIÓ:
Antonio Herrera Dorado.
CAP DE PUBLICITAT:
Josep Pon i Botarda.
CAP D'ADMINISTRACIÓ:
Eva Miranda i Cos.
CAP DE RELACIONS EXTERNES:
Rosa Reig Crusells.
CAP DE PRODUCCIÓ:
Caïles Duran Codina.
CAP DE MANTENIMENT:
Joan Cliville Figueras.
CAP DE SISTEMES:
José Antonio
Negredo Morcillo.
CAP DE PAU:
Ferran Perdrix Sapiña.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. "club del subscriptor" 973 248 008. Fax: redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. APL de correus: 542.
PLANTILLA D'IMPRESSIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25060 Alcoleje. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.
Segre diari digital:
www.segre.com

Correu electrònic:
redaccio@segre.com
comunicacio@segre.com

DELEGACIONS:
Balaguer, Doctor Fleming, 13 al·tell 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell, Passeig del Parc, 69. Tel. 973 360 202. Tàrraga, Xavier Santesteban (delegat). Governador Padués, 2. Tel. 973 310 414. Molterussa, Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

